

Mildrid Elisabeth Valvik 1953–20

TEKST

Mari Høverstad
Ingrid E. Magnussen

PUBLISERT 31. januar 2017

MILDRID ER DØD. Det er vanskelig å godta, selv om vi fra i sommer har visst at kreften var tilbake og tiden var kort. Mellom behandlinger og bivirkninger levde hun likevel sterkt og målrettet helt inn i natten før lille julaften. Alt med Otto ved sin side.

Mildrid var generøs, livsbejaende, organiserende, underfundig, fargerik og vitebegjærlig. Hun syntes alenetid var oppskrytt og var et midtpunkt i familie, blant venner og på jobb. Hun var et arbeidsjern og en allsidig og solid videreutdannet psykolog med de lengste utdanningene i psykodrama og i psykodynamisk terapi ved Institutt for psykoterapi. Hun utviklet nye behandlingsmetoder, for eksempel i multifamiliegrupper for voksne klienter med spiseforstyrrelser, og bidro sterkt til utdanning i dette og i psykodrama og psykodynamisk psykoterapi.

Hun likte å lede. Gjennom studietiden hadde hun fått solid kunnskap om langtidsavdelinger ved Gaustad sykehus, og begynte etter eksamen i Prosjenteret – et prosjekt for tiltak og behandling for prostituerte. Så fulgte oppsøkende arbeid og mange år i ulike stillinger ved Presteseter sykehus. De siste vel 20 årene var hun i ledende stillinger ved Nordlandssykehuset, og sto i spissen for oppbygging av Regionalt senter for spiseforstyrrelser. Hun var lærer og veileder, og betydde mye for mange kolleger og pasienter.

Mildrid var en skrivende person, og utga bok og fagartikler. For oss ga hennes skrifter i festlig lag, breddfulle av vidd og treffende observasjoner, den aller største gleden. En manual for arbeid med multifamiliegrupper var under bearbeidelse og vil bli avsluttet av hennes nære kolleger.

Vi møttes som psykologistudenter på Blindern og har siden trofast delt familier, gleder, sorger og faglighet, nært og på avstand. Hun var vår myteomspunne klokkerdatter fra Nord som alltid ble brunest om sommeren, som høyest elsket Leonard Cohen, som alltid hadde nye prosjekter. Tverlandet, Bodø og Skrova ble en del av vår erfaring, og hun tok oss med til Montemagno. I 20 år var vi på tur i Kristihimmelfartshelgen og kalte oss Himmelfartsøstre. Mildrid er den tredje som dør så altfor tidlig, og vi håper hun finner spor i veien der Tone Borchgrevink og Anita Brynstad måtte gå foran.

Mildrid hadde rom for mye og så mange, men den utvidede familien kom først og var hennes base. Våre tanker går dit og særlig til Otto, Martin og Henrik, som har mistet den umistelige.

I takknemlighet

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 55, nummer 2, 2017, side 234

TEKST

Mari Høverstad

Ingrid E. Magnussen